

عنوان مقاله:

واکاوی راهبردهای مشترک در جریان های شیعی-صوفی و تاثیر آن بر شکل گیری جنبش های روزگار تیموریان

محل انتشار:

مطالعات تاریخی جهان اسلام، دوره 10، شماره 23 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

هومان محمدی شرف آباد - دانشجوی دکتری، گروه تاریخ، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

شکوه السادات اعرابی هاشمی - گروه تاریخ، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

سهیلا ترابی فارسانی - گروه تاریخ، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران..

خلاصه مقاله:

نهضت های شیعی، صوفی روزگار تیموریان بر بستر مولفه هایی مشترک بروز و ظهور یافت. رهبران این نهضت ها با درک الزامات زمانی و محیطی و با اغتنام فرصت تلاش کردند ضمن بهره گیری از مولفه های مشترک موجود و به کارگیری همه ظرفیت ها به موفقیت هایی دست یابند. آن ها هوشمندانه و البته بلندپروازانه سعی کردند از خلا حاصل از سقوط خلافت عباسی و زوال قدرت ایلیخانان سود جسته و با استفاده از اطاعت پذیری صوفیه، در کنار برانگیزاندگی آموزه های انقلابی تشیع و قدرت بسیج کنندگی بالقوه ی مهدویت به بالاترین مناصب سیاسی، مذهبی دست یابند. آن ها در این مسیر و در جهت اقناع عامه، از قدرت مسخ کنندگی فنون مختلف علوم غریبه استفاده کردند. موارد چندگانه فوق در کنار هم فرصتی مغتنم برای نهضت های مذکور فراهم کرد. در این مقاله تلاش خواهد شد با نگاهی تحلیلی، توصیفی ضمن نقد و بررسی مولفه های مشترک سه نهضت حروفیه، مشعشعیان و نوربخشیه، به رمزبازی علل همگرایی مشترکات موجود پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

حروفیه، نوربخشیه، مشعشعیان، تشیع، تصوف، تیموریان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1586234>

